

Lovforslag nr. L 38

Folketinget 2015-16

Fremsat den 29. oktober 2015 af erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge

(Loft over interbankgebyrer, tilsyn med forordningen om interbankgebyrer m.v.)

§ 1

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 80 indsættes:

»§ 80 a. Erhvervs- og vækstministeren kan i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner fastsætte nærmere regler for størrelsen af det interbankgebyr, som betalingstjenesteudbydere må tilbyde eller kræve i forbindelse med gennemførelse af en indenlandsk debetkorttransaktion.«

2. I § 97, stk. 1, 2. pkt., efter »kapitel 10« indsættes: »samt artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner«.

3. I § 97, stk. 2, efter »bestemmelser« indsættes: »samt artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner«.

4. I § 98, stk. 1 og 2, indsættes efter »(SEPA-forordningen)«: »samt artikel 3-11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner«.

5. I § 107, stk. 2, indsættes efter »(SEPA-forordningen)«: »samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Lovforslaget er udarbejdet på baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (EU-Tidende 2015, nr. L 123, s. 1), i det følgende benævnt "forordningen", som giver mulighed for at fastsætte supplerende regler i national ret. Forordningen trådte i kraft den 8. juni 2015.

Det overordnede formål med forordningen er at fjerne direkte og indirekte hindringer for gennemførelsen af et velfungerende integreret europæisk marked for elektroniske betalinger.

Efter EU-retten gælder forordninger umiddelbart i medlemsstaterne og skal derfor ikke gennemføres i national lovgivning. Forordningen indeholder imidlertid bestemmelser om, at medlemsstaterne skal udpege kompetente tilsynsmyndigheder samt fastsætte regler om sanktioner for eventuel overtrædelse af forordningen. Lovforslaget skal derfor sikre, at Danmark lever op til forpligtelserne efter forordningen.

Forordningens bestemmelser regulerer blandt andet betalingstjenesteudbyderes fastsættelse af interbankgebyrer. Interbankgebyrer udgør gebyrer, der betales for hver enkelt transaktion direkte eller indirekte (dvs. gennem tredjemand) mellem udbyderen og indløseren, som deltager i en kortbaseret betalingstransaktion. I forhold til den nærmere regulering af interbankgebyrer giver forordningen medlemsstaterne en vis valgfrihed, for så vidt angår indenlandske debetkorttransaktioner. I den forbindelse foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler vedrørende betalingstjenesteudbyderes anvendelse af interbankgebyrer.

Lovforslagets primære formål er at tilpasse lov om betalingstjenester og elektroniske penge, i det følgende benævnt "betalingstjenesteloven", så den bringes i overensstemmelse med forordningen. Endvidere er formålet med lovforslaget at bestemme, hvilke kompetente myndigheder der fører tilsyn med overholdelsen af forordningen, og at fastsætte nærmere regler om sanktioner for overtrædelse af forordningen.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Regulering af interbankgebyrer

2.1.1. Gældende ret

Der findes i dag ikke nationale regler, der fastsætter specifikke lofter over betalingstjenesteudbyderes interbankgebyrer. Størrelsen på interbankgebyrer er dog generelt reguleret

i § 79 i betalingstjenesteloven. Det følger heraf, at betalingstjenesteudbydere ikke må anvende urimelige priser og avancer ved fastsættelse af gebyrer i forbindelse med gennemførelsen af en betalingstransaktion med et betalingsinstrument.

2.1.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af forordningens artikel 3, stk. 1, at betalingstjenesteudbydere ikke må tilbyde eller kræve et interbankgebyr pr. transaktion, som udgør mere end 0,2 % af transaktionens værdi.

Som supplement hertil kan medlemsstaterne i henhold til forordningens artikel 3, stk. 2, litra a og b, vælge enten at fastsætte et lavere loft, eller give betalingstjenesteudbydere mulighed for at anvende et interbankgebyr pr. transaktion svarende til højst 0,05 EUR (ca. 0,37 kr.). Endelig kan medlemsstaterne i forbindelse med indenlandske debetkorttransaktioner i medfør af forordningens artikel 3, stk. 3, indtil den 9. december 2020 give betalingstjenesteudbydere mulighed for at anvende et vægtet gennemsnitligt interbankgebyr på højst 0,20 pct. af den gennemsnitlige årlige transaktionsværdi.

Med lovforslaget foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren i medfør af § 80 a i betalingstjenesteloven bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for størrelsen af det interbankgebyr, som en betalingstjenesteudbyder må tilbyde eller kræve i forbindelse med gennemførelse af en indenlandsk debetkorttransaktion. Det er hensigten, at ministeren ved udstedelse af en bekendtgørelse vil give udbyderne mulighed for at anvende et vægtet gennemsnitligt interbankgebyr på højst 0,2 pct. Baggrunden for dette er, at denne løsning umiddelbart vil skabe størst mulig fleksibilitet i forhold til gebyrstrukturen på det danske betalingskortmarked.

2.2. Tilsyn

2.2.1. Gældende ret

Der findes i dag ikke regler om tilsyn med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.

2.2.2 Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af forordningens artikel 13, stk. 1, at medlemsstater skal udpege kompetente myndigheder, som har beføjelse til at sikre håndhævelse af denne forordning, og som tillægges undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører i dag tilsyn med de regler i betalingstjenesteloven, der regulerer virksomheders fastsættelse af gebyrer over for deres aftaleparter. Forbrugerombudsmanden fører i dag tilsyn med lovens § 54, der tilsvarende forordningens artikel 12, fastsætter regler for, hvilke oplysninger udbyderen skal give betalingsmodtageren efter gennemførelse af en kortbaseret betalingstransaktion.

Det foreslås, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i henhold til § 98, stk. 1, i betalingstjenesteloven udpeges som kompetent tilsynsmyndighed for så vidt angår forordningens artikel 3-11. Det foreslås endvidere, at Forbrugerombudsmanden i henhold til § 97, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge udpeges som kompetent tilsynsmyndighed for så vidt angår forordningens artikel 12. Der indsættes endvidere tilsynsbeføjelser i § 97, stk. 2, og § 98, stk. 2. De foreslåede kompetencer svarer i det væsentlige til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og Forbrugerombudsmandens nationale kompetence.

2.3. Sanktioner

2.3.1. Gældende ret

Der findes i dag ikke regler om sanktioner i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.

2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af forordningens artikel 14, stk. 1, at medlemsstater skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres.

Det følger endvidere af betragtning 41 i forordningen, at sanktioner der pålægges for overtrædelse af forordningens bestemmelser, bør være effektive, forholdsmæssige og have en afskrækkende virkning. I overensstemmelse hermed foreslås det, at overtrædelse af forordningen kan straffes med bøde, jf. § 107, stk. 2, i betalingstjenesteloven.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forordningen om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal føre tilsyn på flere områder end i dag. Disse tilsynsopgaver vurderes alene at medføre et øget ressourcebehov af mindre omfang for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det er forventningen, at dette kan dækkes af styrelsens nuværende bevillingsramme.

Det forventes ikke, at Forbrugerombudsmandens tilsyn med forordningens artikel 12 vil medføre et øget ressourcebehov for Forbrugerombudsmanden. Forbrugerombudsmanden fører således allerede i dag tilsyn med lovens § 54, der tilsvarende forordningens artikel 12 fastsætter regler for, hvilke oplysninger udbyderen skal give betalingsmodtageren efter gennemførelse af en kortbaseret betalingstransaktion.

Forslaget forventes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

Lovforslaget forventes således hverken at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samt Forbrugerombudsmandens tilsynsopgaver med forordningen forventes ikke at give anledning til en øget betaling fra de virksomheder, der er udbydere af betalingstjenester og som således finansierer tilsynsarbejdet.

Samlet set vurderes lovforslaget således ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (EU-Tidende 2015, nr. L 123 side 1).

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 19. august til den 16. september 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet (Advokatsamfundet), American Express, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, CO-Industri, Coop Danmark, Benzinforhandlerne Fælles Repræsentation (BFR), Danmarks Apotekerforening, Danmarks Nationalbank, Dan-

marks Restauranter & Cafeer, Dansk Annoncørforening, Dansk Detail, Dansk Kreditråd – DKR, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk It, Dansk Taxi Råd, Danske Andels-selskaber og Landbrugsrådet, Danske Biludlejere, Danske regioner, De Samvirkende Købmænd, Det Kriminalpræventive Råd, Diners Club, Energi- og Olieforum, Finansforbundet, Finans og leasing, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet TÆNK, Forbrugsforeningen, Foreningen for Dansk Internethandel, Forsikring og Pension, Fælles Faglig forbund,

HK Danmark, HORESTA, Huset Markedsføring, Håndværksrådet, It-BrancheForeningen, KL, Landsorganisationen i Danmark, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, MasterCard, Nets, Nærbutikkernes Landsforening, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Realkreditrådet, Sammenlutningen af Danske Andelskasser, Swedbank, SEB Bank, Valitor, Visa.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal føre tilsyn på flere områder end i dag. Disse tilsynsopgaver vurderes at medføre et øget resourcebehov for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det er dog forventningen, at dette kan dækkes af styrelsens nuværende bevillingsramme. Det forventes ikke, at Forbrugerombudsmandens tilsyn med forordningens artikel 12 vil medføre et øget resourcebehov for Forbrugerombudsmanden. Forbrugerombudsmanden fører således allerede i dag tilsyn med lovens § 54, der fastsætter regler for, hvilke oplysninger udbyderen skal give betalingsmodtageren efter gennemførelse af en kortbaseret betalingstransaktion.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (EU-Tidende 2015, nr. L 123 side 1).	

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse i § 80 a indeholder en bemyndigelse for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler vedrørende lofter for indenlandske debetkorttransaktioner.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der findes i dag ikke nationale regler, der fastsætter specifikke lofter over betalingstjenesteudbyderes interbankgebyrer. Størrelsen på interbankgebyrer er dog generelt reguleret i § 79 i betalingstjenesteloven. Bestemmelsen er udformet generelt og omfatter således prisfastsættelsen hos enhver betalingstjenesteudbyder, der anvender urimelige priser og avancer i forbindelse med gennemførelsen af en betalingstransaktion med et betalingsinstrument. I medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner fastsættes det, at betalingstjenesteudbydere pr. 9. december 2015 ikke må tilbyde eller kræve et interbankgebyr pr. transaktion for forbrugerrelaterede debetkorttransaktioner, som udgør mere end 0,2 % af transaktionens værdi, jf. forordningens artikel 3, stk. 1, jf. artikel 18, stk. 2.

Interbankgebyrer er de gebyrer, der betales for hver enkelt transaktion direkte eller indirekte (dvs. gennem tredjemand) mellem indløser og udsteder, som deltager i en kortbaseret betalingstransaktion. Betalingen går typisk fra indløser til udsteder. En indløser er en betalingstjenesteudbyder, som indgår en aftale med en betalingsmodtager om at modtage og behandle kortbaserede betalingstransaktioner, der resulterer i en overførsel af midler til betalingsmodtageren, jf. forordningens artikel 2, nr. 1. En udsteder er en betalingstjenesteudbyder, der indgår en aftale om at stille et betalingsinstrument til rådighed for betaleren med henblik på at initiere og behandle betalerens kortbaserede betalingstransaktioner, jf. forordningens artikel 2, nr. 2.

Forordningens artikel 3, stk. 2 og 3, giver medlemsstaterne flere valgmuligheder i forhold til at fastsætte loft over interbankgebyrer for indenlandske debetkorttransaktioner. Medlemsstaterne har herved mulighed for at fravige udgangspunktet, som angivet i artikel 3, stk. 1.

Medlemsstaterne kan fastsætte regler om, at der skal gælde et procentloft for interbankgebyrer pr. transaktion, der er lavere end det, der allerede følger af forordningen (0,2 pct.), jf. artikel 3, stk. 2, litra a.

Som alternativ hertil kan der indføres et fast loft i danske kroner for interbankgebyrer svarende til højst 0,05 euro, eventuelt i kombination med en maksimal procentsats på højst 0,2 pct., forudsat at summen af interbankgebyrer ikke overstiger 0,2 pct. af den samlede årlige transaktionsværdi af de indenlandske debetkorttransaktioner inden for den enkelte betalingskortordning, jf. artikel 3, stk. 2, litra b.

Som sidste mulighed kan der i en periode på 5 år og 6 måneder fra forordningens ikrafttrædelsestidspunkt, dvs. indtil 9. december 2020, anvendes et vægtet gennemsnitligt interbankgebyr, på højst 0,2 pct. af den gennemsnitlige årlige transaktionsværdi af de indenlandske debetkorttransaktioner inden for hver betalingskortordning, jf. artikel 3, stk. 3.

I overensstemmelse med forordningens artikel 3, stk. 2 og 3, tillægges erhvervs- og vækstministeren med den foreslåede § 80 a i betalingstjenesteloven en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler vedrørende lofter for indenlandske debetkorttransaktioner.

Det er hensigten, at erhvervs- og vækstministeren ved udstedelse af en bekendtgørelse vil benytte sig af muligheden for at give udbydere mulighed for at anvende et gennemsnitligt interbankgebyr på højst 0,2 pct. af den gennemsnitlige årlige transaktionsværdi af debetkorttransaktioner inden for hver betalingskortordning indtil 9. december 2020. Baggrunden for denne forventning er, at denne løsning umiddelbart vil skabe størst mulig fleksibilitet i forhold til gebyrstrukturen på det danske betalingskortmarked. Efter den 9. december 2020 vil forordningens artikel 3, stk. 1, der regulerer interbankgebyrernes størrelse, som udgangspunkt finde anvendelse.

Erhvervs- og vækstministeren er dog ikke afskåret fra at fastsætte lofterne anderledes, forudsat at de er i overensstemmelse med forordningens artikel 3 som beskrevet ovenfor.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 97, stk. 1, 1. pkt., i betalingstjenesteloven, at Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, at udbydere af betalingstjenester, der gennemføres ved hjælp af betalingsinstrumenter, jf. § 6, nr. 9, og udbydere af betalingstjenester, der er omfattet af bilag 1, nr. 7, ikke overtræder lovens kapitel 5 og 6, §§ 82 og 83, § 84, stk. 1, § 85 og regler udstedt i medfør af § 84, stk. 2.

Forbrugerombudsmanden fører endvidere tilsyn med, at der ikke sker overtrædelse af den gældende lovs kapitel 10 om såkaldte betalingsurrogater, jf. § 97, stk. 1, 2. pkt.

Forbrugerombudsmanden kan som led i sit tilsyn kræve alle oplysninger, som findes nødvendige for Forbrugerombudsmandens virksomhed, jf. § 97, stk. 2. Forbrugerombudsmanden kan endvidere udstede de fornødne påbud for at sikre, at de pågældende bestemmelser overholdes og kræve alle nødvendige oplysninger til brug for sit tilsyn, jf. § 97, stk. 3. Bestemmelsen indeholder endvidere regler om anke af Forbrugerombudsmandens afgørelser.

Det foreslås, at Forbrugerombudsmanden også skal føre tilsyn med artikel 12 i forordningen om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner. Artikel 12 vedrører hvilke oplysninger betalingstjenesteudbyderen skal give betalingsmodtageren om den kortbaserede betalingstransaktion, når den er gennemført. Betalingsmodtageren har ifølge forordningens artikel 12, stk. 1, litra a, b og c, krav på at få den reference, som sætter betalingsmodtageren i stand til at

identificere den kortbaserede betalingstransaktion, betalingstransaktionsbeløbet i den valuta, som betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres i, samt størrelsen af eventuelle gebyrer for den kortbaserede betalingstransaktion med særskilt angivelse af detailhandelsgebyret og interbankgebyrets størrelse.

Forbrugerombudsmanden fører i dag tilsyn med lovens § 54, der ligeledes fastsætter regler for, hvilke oplysninger udbyderen skal meddele eller stille til rådighed for betalingsmodtageren umiddelbart efter gennemførelse af betalingstransaktionen. Den foreslåede kompetence svarer derfor til den gældende nationale kompetence.

Til nr. 3

Det følger af den gældende § 98, stk. 1, i betalingstjenesteloven, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med §§ 77-81, som vedrører en række gebyrspørgsmål. Endvidere fører Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen tilsyn med artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 samt artikel 8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 260/2012/EU af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning nr. 924/2009/EF om grænseoverskridende betalinger i euro (SEPA-forordningen).

Efter § 98, stk. 1, nr. 1-3, i betalingstjenesteloven kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i forbindelse med sit tilsyn udstede de fornødne påbud for at sikre, at disse bestemmelser overholdes. Derudover kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kræve alle nødvendige oplysninger, som skønnes nødvendige for styrelsens virksomhed, jf. § 98, stk. 2. Bestemmelsen indeholder endvidere regler om anke af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser samt offentlighed.

Det foreslås, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen også skal føre tilsyn med artikel 3-11 i forordningen om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.

Artikel 3 i forordningen fastslår, hvilke regler medlemsstaterne kan fastsætte for indenlandske debetkorttransaktioner. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 4.

Artikel 4 vedrører interbankgebyrer for kreditkorttransaktioner og fastslår, at betalingstjenesteudbydere ikke må tilbyde eller kræve et interbankgebyr pr. transaktion, som udgør mere end 0,3 pct. af transaktionens værdi for kreditkorttransaktioner. Medlemsstaterne kan dog i medfør af artikel 4 fast-

sætte et lavere loft for interbankgebyrer pr. betalingstransaktion.

Artikel 5 fastslår, at det er forbudt at forsøge at omgå forbuddene i artikel 3 og 4.

Artikel 6 vedrører licensaftaler og fastslår, at det er forbudt at benytte sig af geografiske restriktioner i sine licensaftaler. Endvidere forbydes anvendelsen af landespecifikke licenser ved udstedelse og indløsning.

Artikel 7 vedrører krav om adskillelse af kortejerskab og processing og fastslår blandt andet, at disse skal være organisatorisk adskilt, og i øvrigt ikke må foretage kryds subsidiering mellem forskellige ydelser. Endvidere indføres der et forbud mod, at kortselskaber (udbydere) diskriminerer processorer på basis af geografisk oprindelse.

Artikel 8 vedrører såkaldt co-branding og fastslår, at et kortselskab ikke må forhindre en kortudsteder i at co-brande flere kortordninger på samme kort.

Artikel 9 vedrører såkaldt blanding og fastslår, at hver indløser skal opkræve betalingsmodtagerne individuelt specificerede gebyrer for hver enkelt betalingskorttype.

Artikel 10 vedrører den såkaldte honour-all cards-regler eller handle all-cards-klausuler og fastslår, at det er forbudt for kortselskaber og betalingskortudbydere at forpligte betalingsmodtagerne til at acceptere andre betalingskort, som et selskab måtte udbyde.

Artikel 11 vedrører bestemmelser om styring og fastslår, at det er forbudt for kortselskaber og indløserne at hindre betalingsmodtagere i at styre forbrugerne i retning af at anvende de betalingsinstrumenter, som betalingsmodtageren måtte foretrække.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører i dag tilsyn med de regler i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, der regulerer virksomheders fastsættelse af gebyrer over for deres aftaleparter. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører samtidig tilsyn med de almindelige konkurrenceregler, herunder konkurrencelovens forbud mod at en eller flere virksomheder misbruger en dominerende stilling i form af eksempelvis påtvingelse af urimelige købs- og salgspriser eller anvendelse af andre urimelige forretningsbetingelser til skade for konkurrencen.

Den foreslåede kompetence svarer derfor i det væsentlige til den nationale kompetence.

Til nr. 4

Der findes i dag ikke regler om sanktioner i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes det, at forordningens artikel 3-12 kan strafsanktioneres med strafferetlige bøder. Det vurderes, at den foreslåede strafsanktion både vil være effektiv, forholdsmæssig og have en tilstrækkelig afskrækkende virkning. Dertil kommer, at forordningens artikel 3-12 i det væsentlige har samme karakter, som de bestemmelser der allerede er underlagt et bødeansvar efter den nugældende lov. Omkring de enkelte artikler henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Baggrunden herfor er, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kort-

baserede betalingstransaktioner, der ligger til grund for dele af lovforslaget, trådte i kraft den 8. juni 2015, jf. forordningens artikel 18, stk. 1. Enkelte af forordningens artikler har imidlertid et senere anvendelsestidspunkt. Således anvendes artikel 3, 4, 6 og 12 først fra den 9. december 2015, og artikel 7, 8, 9 og 10 anvendes først fra den 9. juni 2016, jf. forordningens artikel 18, stk. 2.

Det er derfor nødvendigt, at de foreslåede ændringer træder i kraft så tæt på det tidspunkt, hvor forordningens artikel 3, 4, 6 og 12 finder anvendelse, for at sikre, at Danmark lever op til forpligtelserne efter forordningen.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale anvendelsesområde og indebærer, at loven som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015, foretages følgende
ændringer:

1. Efter § 80 indsættes:

»§ 80 a. Erhvervs- og vækstministeren kan i overensstem-
melse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forord-
ning nr. 2015/751 /EU om interbankgebyrer for kortbaserede
betalingstransaktioner, fastsætte nærmere regler for størrel-
sen af det interbankgebyr, som betalingstjenesteudbydere
må tilbyde eller kræve i forbindelse med gennemførelse af en
indenlandsk«.

2. I § 97, stk. 1, 2. pkt., efter »kapitel 10« indsættes: »samt
artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr.
2015/751 om interbankgebyrer for kortbaserede betalings-
transaktioner«.

3. I § 97, stk. 2, efter »bestemmelser« indsættes: »samt arti-
kel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr.
2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede beta-
lingstransaktioner«.

4. I § 98, stk. 1 og 2, indsættes efter »(SEPA-forordnin-
gen)«: »samt artikel 3-11 i Europa-Parlamentets og Rådets
forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kort-
baserede betalingstransaktioner«.

§ 97. Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med, at udbyde-
re af betalingstjenester, der gennemføres ved hjælp af beta-
lingsinstrumenter, jf. § 6, nr. 9, og udbydere af betalingstje-
nester, der er omfattet af bilag 1, nr. 7, ikke overtræder kapi-
tel 5 og 6, §§ 82 og 83, § 84, stk. 1, og § 85 og regler udstedt
i medfør af § 84, stk. 2. Forbrugerombudsmanden fører end-
videre tilsyn med, at der ikke sker overtrædelse af kapitel
10.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden kan kræve alle oplysninger,
som findes nødvendige for Forbrugerombudsmandens virk-
somhed, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind
under denne lovs bestemmelser.

Stk. 3 - 7.

§ 98. Konkurrencestyrelsen- og Forbrugerstyrelsen fører til-
syn med overholdelsen af §§ 40 og 77-81 samt artikel 6 og 7
i Eur

opa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om
grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse
af forordning (EF) nr. 2560/2001 og kan i den forbindelse
udstede de fornødne påbud, herunder påbud om,

- 1) at vilkår for adgang til betalingssystemer for udbydere af
betalingstjenester skal ændres,
- 2) at angivne priser og avancer ikke må overskrides, og
- 3) at der ved beregningen af priser og avancer skal anvendes
bestemte kalkulationsregler.

Stk. 2. Konkurrencestyrelsen kan kræve alle oplysninger,
herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger,
andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som
skønnes nødvendige for styrelsens virksomhed, herunder til
afgørelse af, om et forhold er omfattet af §§ 40 og 77-81
samt artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forord-
ning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Uni-
onen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001.

Stk. 3 - 9.

§ 107...

Stk. 1...

Stk. 2. Overtrædelse af § 18, stk. 3, § 21, stk. 2, nr. 1 og 2, § 23, stk. 1, § 24, 3. pkt., § 25, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 26, § 27, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 30, stk. 1, § 31, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 32, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 39 h, § 39 k, stk. 1, 3 og 4, § 39 m, § 40, stk. 1, § 42, stk. 1, § 43, § 44, stk. 1 og 2, §§ 45-47, § 48, stk. 1, § 49, § 51, stk. 3, § 52, stk. 1, § 53, stk. 1 og 3, § 54, stk. 1, §§ 55 og 56, § 60, stk. 2, § 72, stk. 1, § 78, stk. 2, § 80, stk. 2 og 4-7, §§ 81-83, § 85, stk. 2-4, og § 105 samt artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, artikel 6 og 7 samt artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 straffes med bøde.

Stk. 3 – 8.

6. I § 107, stk. 2, indsættes efter »(SEPA-forordningen)«: »samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2015/751/EU om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.